

højtærede Minister søgte nemlig pludselig sit Forbillede i Københavns Understøttelsesforening. Det tror jeg ikke, man skal. Thi vel tror jeg, at denne Understøttelsesforening udretter meget godt, men man maa være klar over, at den aldeles ikke kan magte de paa dette Omraade herskende Forhold i København paa samme Maade, som Hjælpekasserne ude i Landet kan løse deres Opgave. Derfor kan man meget vel tænke sig dette, at Understøttelsesforeningen i København kommer til strenge og knappe Regler — for overhovedet at slaa sig igennem —, uden at man deraf bør slutte, at man skulde gaa en lignende Vej andre Steder, hvor Forholdene ikke er saa vanskelige som i København.

Om de 30 Øre sagde den højtærede Minister, at denne Bestemmelse ogsaa godt kunde gaa ud, han havde ladet den staa, fordi den nu en Gang stod i Loven. Ja, naar den kan gaa ud, er der ingen Grund til at strides om den; men naar den højtærede Minister føjede til, at han ikke forstod, at der kunde blive større Modsætning mellem Sogneraad og Amdsraad i Fremtiden, end der hidtil havde været, forekommer det mig, at denne Betragtning ikke er rigtig. Ministeren anførte, at Amdsraadet var kommet til at staa noget længere til venstre, taget i almindelig demokratisk Betydning, end tidligere. Ja, men Sogneraadene i endnu højere Grad, og medens der tidligere i de to Institutioners Opbygning var en betydelig Overensstemmelse, er Forholdet nu saaledes, at der er Mulighed for en dybere Modsætning mellem dem; man kan derfor tænke sig en Udvikling, der fører til Sammenstød med de Sogneraad, som paa dette Omraade maatte ønske at gaa særlig vidt. — Jeg tror ikke, at Bestemmelsen kommer til at spille nogen stor Rolle, men jeg synes dog, det er rimeligst at lade den gaa ud.

Endelig sagde den højtærede Indenrigsminister, at han havde affattet Lovforslaget under den Forudsætning, at Forslaget om Understøttelse til Børn af Enker m. v. blev vedtaget. Det kan være meget naturligt, men for Folketinget staaer det saaledes, at vi i hvert Tilfælde ikke bør vedtage Lovforslaget i denne Skikkelse, før vi har nogen Sikkerhed for, at det andet Ting vedtager Enkelovforslaget i en tilfredsstillende Skikkelse. Man kan gaa en af to Veje: enten kan man indrette Loven saaledes, at den ikke behøver noget Supplement og kan virke tilfredsstillende

efter Folketingets Anskuelse, eller ogsaa maa vi vente med at træffe nogen Bestemmelse om denne Lov, til Lovforslaget om Understøttelse til Enkers Børn er sendt herved fra Landstinget.

Dermed tror jeg at have givet de nødvendige Svar. Jeg skal vedblivende udtale Ønsket om, at dette Lovforslag maa blive fremmet, i stærkt forbedret Skikkelse, og udtale min Glæde over, at den højtærede Minister er villig til at foretage Forbedringer.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amds 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Moltesen: Det glæder mig at høre, at det, jeg har sagt, har vakt den Opmærksomhed, det har. Til det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) vil jeg, da jeg sætter Pris paa hans Mening, gerne sige, at han har misforstaaet mig, naar han paastaar, at jeg har talt ringagtende om Medicin. Jeg gjorde Forskel paa forebyggende Midler, Medicin og Ambulance. Jeg sagde, at medicinske Midler var fortræffelige og nødvendige i et sygt Samfund, og at hvert Samfund jo har sine syge. Jeg talte om, at der til Grund for Hjælpekasseloven ligger et helt andet Princip end det, der ligger til Grund for vor øvrige sociale Lovgivning. Jeg vil for alt i Verden ikke regnes blandt de Mennesker, der tropper op i den anti-socialistiske Bevægelse.

Jeg beder fastholdt, at der er Forskel paa Hjælpekasseloven, som jeg kaldte en Ambulancelov, og de andre Love, som jeg kaldte Sygelove.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg skal blot gøre nogle korte Bemærkninger til de ærede Medlemmer, der har gjort Henstillinger til mig. Det ærede Medlem for Odense Amds 3die Valgkreds (Eduard Larsen) vilde gerne have, at der skulde indhentes Oplysninger angaaende Virkningen af Hjælpekasseloven i de forløbne Aar, Oplysninger, der havde til Formaal at skaffe Klarhed over, om de Understøttelser, Hjælpekasserne har ydet, har været i Stand til at holde de paagældende fri for Fattigvæsenet. Jeg tror ikke, at der paa Grundlag af Erfaringerne i disse Aar kan bygges noget som helst i saa Henseende. Jeg gør for det første opmærksom paa alle dem, der er kommet ind under Hjælpekasserne — i Kraft af det Cirkulære, som der har været talt saa